

РЕШЕНИЕ

№ 2983

гр. София, 16.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 26.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **1984** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. М. К. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 232/29.01.2020 г. по чл.171, т.1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от инспектор в група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР Р. Г. - за временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца. В жалбата се излагат доводи за материална незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че е налице липса на мотиви и несъответствие с целта на закона. Моли съда заповедта да бъде отменена като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуални представители адв. Н. и адв. Г. поддържа жалбата. Претендира за присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответникът – полицейски инспектор в група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР Р. Г. – редовно уведомен, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Видно от представените доказателства на 29.01.2020г. около 01.00 ч. в [населено място], на [улица], като водач на лек автомобил „Фолксваген К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , при подаден сигнал със стоп палка от АП-61 на 04РУ, водачът не се подчинява, не спира и продължава движението си по [улица]. Впоследствие е спрял

на [улица]. Водачът е отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол. Издаден е талон за медицинско изследване № 0058788 за МБАЛ „Св. А.“. Съставен е АУАН № 723832/29.01.2020 г. на В. М. К. за извършено административно нарушение на чл. 174, ал. 3 и чл. 103 от ЗДвП.

С оспорената заповед 232/29.01.2020г., издадена от полицейски инспектор в група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР Р. Г., на основание чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е приложена ПАМ –временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

Като доказателства по делото са представени: Справка картон на водача В. М. К. /лист 32/; Заповед № 513з-1618/ 26.02.2018г. за определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“ и т. 6 от ЗДвП; Заповед № 8121з-1524/ 09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи за определяне служби за контрол по ЗДвП; Заповед № 8121з-1496/ 06.12.2016 г. за възлагане на функции по общото и непосредствено ръководство на МВР; Талон за изследване № 0058788.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т. 1, б. „б“ от същия закон е визирана хипотезата на временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В конкретния случай материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ в процесната заповед е отказът на жалбоподателя да бъде проверен с технически средство. Съдът намира, че жалбоподателят с представените от него доказателства, не

опроверга формалната доказателствена сила, с която съгласно чл.189, ал.2 от ЗАНН се ползва АУАН.

Посочената мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 1, б.“б“ от ЗДвП, която следва да бъде наложена на водача на МПС. По делото е безспорно установено, че К. е извършил описаното неподчинение на подаден сигнал със стоп палка и е отказал да бъде изпробван с алкотест дрегер 7510 с № 0212. Изпълнени са необходимите предпоставки, за да бъде наложена конкретната принудителна административна мярка. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това. Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. М. К. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 232/29.01.2020г. по чл. 171, т. 1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата, издадена от полицейски инспектор в група, 01 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР Р. Г. - временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: